

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Frank Dahlgaard var inde på, om jeg ikke synes, det er et problem, at i år 2020 vil hvert ottende barn være af udenlandsk herkomst eller have udenlandske rødder.

Jo, det er klart, at hvis vi i det danske skolevæsen får et stort antal børn, der ikke alene har udenlandske rødder, men som ikke er integrerede i det danske samfund, så giver det problemer med folkeskolen. Men den indsats, vi skal diskutere i dag, går jo netop ud på, at vi skal indføre sådanne vilkår og muligheder og instrumenter, at disse mennesker kan blive integreret i landet.

Og hvis det i øvrigt drejer sig om børn af tredje- eller fjerdegenerationsindvandrere, der er integrerede i samfundet, er de jo ikke noget problem for skolen, fordi de eventuelt er sort-hårede – det kan vi jo se at hr. Frank Dahlgaard faktisk også er – eller har et lidt fremmedklingende navn.

Det, det handler om, er, om de og deres familier er blevet integreret ordentligt sprogligt og kulturelt og har kendskab til det danske samfund. For så mener jeg ikke at de er noget problem.

Så det er altså også op til den indsats, vi vil gøre.

Og så til bemærkningerne om, at det er et stort problem for befolkningen, hvor mange vi modtager her i landet:

Det kan jeg på en eller anden måde godt forstå, når man – som jeg for nylig så på en af tv-kanalerne – ser en, der går rundt og spørger, hvor mange flygtninge der kommer ind, og der så er et rydeligt ungt og fornuftigt udseende menneske på Strøget, der siger: Jeg ved ikke helt, hvor mange flygtninge vi får, men vi får nok et sted mellem 40.000 og 45.000 om året! For tallene er jo blevet astronomiske, og det skyldes ikke mindst fru Pia Kjærsgaards indsats, og jeg hørte jo i dag fru Pia Kjærsgaard sige, at asylansøgere også er indvandrere, og det er jo vrøvl og vås.

Den tidligere indenrigsminister gav jo ordførerne mulighed for at samles i Indenrigsministeriet, og vi kunne stille alle de spørgsmål og bede om al den statistik – og hvad ved jeg – vi ønskede. Så lad os nu bruge de tal, vi har fået, og lade være med at bilde befolkningen ind, at vi får 40.000 asylansøgere ind om året.

Formanden:

Vi skal videre i ordførerrækken, for ordførerne skal jo også have ordet. Så vi går videre til fru Birthe Rønn Hornbech.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg må nok starte med at sige til dem, der er til stede her på den ene eller den anden etage, at jeg ikke vil være i stand til at holde underholdningen i gang så længe som forslagsstillerne og den forrige ordfører, som åbenbart også mente, at det havde noget med teaterstøtte at gøre.

Jeg må sige, at vi kom langt omkring, og det er både overraskende og beskæmmende for mig, at vi i et åbent folkestyre i 1998 skal høre, at det kan påkalde så mange lidenskaber, at der er kommet et stakkels stykke papir med nogle tal fra Dansk Statistik. For hvad er det, vi gør den ene gang efter den anden i det danske samfund? Det er jo at bede om prognoser for det ene og det andet for at have nogle pejlemærker for fremtiden. Og vi kan jo se forudsætningerne, og så kan enhver jo tro på dem eller lade være.

Og jeg føler, at vi ikke er kommet længere end dengang, da vi i Venstre i 1989 lavede vores første store oplæg og ikke turde tage fremskrivningerne med, fordi vi ikke ville have den usaglige debat, som vi altså nu, 9 år efter, skal høre igen.

Statistiktallene og forudsætningerne er kendt, og så kan enhver jo rette sig efter det. Og Storm P. har jo sagt, at ingen kan spå om fremtiden, så hvorfor hidse sig sådan op over dét? Næh, jeg vil hellere benytte lejligheden til at sige til ministeren: Hvis vi bare kunne få ærlige tal om fortiden og om nutiden, ville vi såmænd være utrolig glade.

For jeg har nogle gange i dagspressen kritiseret nogle af de svar, vi får i Folketinget, og nogle af de ting, der kommer frem i pressen. Og det er selvfølgelig ikke rettet mod ministerens person, men jeg vil godt her bønfalde ministeren om at få ærlige statistikker, hvor der ikke gemmes noget under gulvtæppet, sådan at vi kan få en ordentlig debat på baggrund af kendsgerninger. Det er det, som vi synes denne debat kan give anledning til.

Men det er klart, at uanset hvordan man mener at fremtiden vil arte sig, mener jeg at have ret i, at de prognoser, der var i 1991, allerede er overhalet af virkeligheden. Og under alle omstændigheder må vi sige, at når vi ser tilbage, kan vi i hvert tilfælde se, at udviklingen